

MANIFEST LGTBI 2019

Com pot ser...? Com pot ser que el senyor de l'àudio digui tenir raó en base de violència i abús respecte a nosaltres?

No era això companys, cantava Lluís Llach; nosaltres repetim el missatge per dir que no és aquest àudio el que volem escoltar. No és això i no ho admetrem. És inadmissible que el fet d'estimar, la manera de vestir o la forma d'expressar, siguin mal vistes, privant la llibertat.

Veieu això? (Ensenyar tela.) D'això estan fetes les nostres peces de roba. Expliqueu-nos-ho, si us plau, perquè som incapaces d'entendre la diferència. Com pot ser que A l'elaborar-ho d'una forma o una altra estigui ben o mal vist segons qui ho porti? Com pot ser, si vénen de la mateixa cosa, de la mateixa tela.

També és intolerable que un petó sigui el motiu de 35 agressions físiques en el primer trimestre del 2019, com diu l'Observatori Contra l'Homofòbia. No permetrem que un petó, una tela o un pintallavis tinguin com a conseqüència l'àudio que hem escoltat, ni cap mena de violència.

Expliqueu-nos també, si podeu, perquè uns òrgans han de determinar què fem, qui som i com som. No, no es pot justificar! Ni tampoc que deixem la nostra vida i la nostra felicitat a mans de l'atzar. Un atzar que decideix inclús abans de que naixem.

Nosaltres diem no. No acceptarem cap mena d'opressió cap a qualsevol acte que només ens influeix a nosaltres mateixes. Si volen tallar ales, que es tallin les seves, però que ens deixin als altres volar i ser lliures.

Ha començat la nostra revolució sexual i no permetrem que es produeixin agressions diàries al carrer, a les escoles, als instituts o a la feina. Aquí, a Barcelona, a Catalunya, a Espanya. No a qualsevol país on ens matarien per ser com som, no: aquí, a la nostra casa.

Nosaltres diem prou, però davant unes agressions violentes, molts cops no podem defensar-nos soles. Mentre sentin valor per la passivitat de la resta, continuaran oprimint-nos.

Companyes, això implica que quan veieu una agressió, no us quedeu en un segon pla pensant "ay pobrecito/a", amb aquests pensaments no ajudeu com voldríeu, no val pensar només, no!

Hem d'actuar. Ens hem d'ajudar, ens hem de donar suport, hem de fer pinya, TOTES, sense excepció. Tan sols així acabarem amb aquestes escenes, tan sols així tombarem el feixisme, tan sols així serem lliures.

Y antes de acabar, nos gustaría decir otra cosa.

Sabemos que muchas de vosotras queréis que empiece la fiesta, que salgan los DJs y pasarlo bien. También sabemos que algunas personas (esperamos que ya no muchas), nos veis desde la distancia y preferiríais que no se os asociara mucho con "los gays".

Pero hoy nos va a dar igual, porque, ¿sabéis qué? Que estamos en una fiesta LGTBI+. Que a vuestro lado, esta noche, quizás haya una pareja de chicos que se van a besar porque se quieren con locura. O quizás una chica trans que va a bailar hasta que le duelan los pies en un ambiente seguro porque no tiene que darle explicaciones a nadie por existir. O veáis una persona que se ha puesto la ropa que le ha dado la gana, aunque no sea la que se suele asociar a su género, y aquí hoy es más feliz.

Gente, el enorme armario social que nos ha retenido durante muchos años está cada día más abierto. Y vamos a romperlo. Nos encantaría que nos respetarais y nos ayudarais a SER. Esto se llama "orgullo" porque no vamos a pedir perdón ni permiso, por ser quién somos.

Y ahora sí, gracias a todas y disfrutad de la fiesta.

Manifest LGTBI 2019 escrit per joves LGTBI de Sant Joan Despí